

व्यर्थ र नकारात्मकतालाई छोडेर (अवाइड गरेर) पुरस्कार (अवार्ड) लिने पात्र बन

आज बापदादा आफ्नो परमात्म-प्यारका पात्र आत्माहरूलाई देखिरहनुभएको छ । परमात्म-प्यार आनन्दमय झूला हो जुन सुखदाई झूलामा सदा झुल्दै रहन्छौ । परमात्म-प्यारले अनेक जन्महरूको दुःखलाई एक सेकेण्डमा समाप्त गरिदिन्छ । परमात्म-प्यार सर्व शक्ति सम्पन्न छ, जुन निर्बल आत्माहरूलाई शक्तिशाली बनाइदिन्छ । यस्तो श्रेष्ठ परमात्म-प्यारको तिमी कति थोरै आत्माहरू पात्र छौ । यस्तो श्रेष्ठ पात्र आत्माहरूलाई देखेर बापदादा हर्षित हुनुहुन्छ । जसरी बाबा हर्षित हुनुहुन्छ त्यस्तै बच्चाहरू पनि हर्षित हुन्छन् तर नम्बरवार । बापदादा त हरेक बच्चाहरूलाई दिलबाट यही वरदान दिनुहुन्छ कि सदा परमात्म-प्यारको भुलामा भुल्नेवाला अविनाशी रत्न भव । यस प्यारको भुलाबाट मन रूपी खुट्टा तल नगर किनकि सारा विश्वका आत्माहरूमा परम आत्माका अति स्नेही हौ, प्यारा हौ । त्यसैले बापदादा बच्चाहरूलाई यही आशीर्वाद दिनुहुन्छ यही परमात्म-प्यारमा लवलीन भइराख । यस्ता लवलीन आत्माहरूको पासमा कुनै पनि परिस्थिति वा मायाको हलचल आउन सक्दैन । तल खुट्टा राख्यौ भने माया पनि भिन्न-भिन्न खेल खेल्न आउँछ, भिन्न-भिन्न रूप धारण गरेर आकर्षित गर्दछ । लवलीन आत्माहरूको सर्व शक्तिहरूको अगाडि मायाले आँखा उठाएर पनि हेर्न सक्दैन । तिम्रो तेस्रो नेत्र, ज्वालामुखी नेत्रले मायालाई शक्तिहीन गरिदिन्छ । त्यसैले तिमी सबै जुन विशेष आत्माहरू छौ, सबै ब्रह्मणहरूलाई बापदादाद्वारा जन्मदैं तेस्रो नेत्र मिलेको छ । तर बाबा देख्नुहुन्छ कहिले-कहिले बच्चाहरूको तेस्रो नेत्र धेरै मेहनतको पुरुषार्थ गर्दा-गर्दै थाक्न पुग्छ र थकावटको कारण बन्द हुन पुग्छ । मायाको पनि देख्ने आँखा धेरै दूरादेशीवाला छ, टाढैबाट देख्छ । अहिले त मायाले पनि बुझी सक्यो कि अब हाम्रो राज्य गयो कि गयो, यसैले मायासंग नडराऊ । खुशी-खुशीसँग, सर्व शक्तिहरूको आधारमा उसलाई विदाई देऊ । आउने मौका नदेऊ, विदाई देऊ । ऊ पनि ब्राह्मण आत्माहरूबाट, श्रेष्ठ आत्माहरूलाई वार गर्दा-गर्दै थाकिसक्यो । तिमी स्वयम् कमजोरीको कारण मायालाई आह्वान गर्दछौ, ऊ थाकिसक्यो तर तिमी आह्वान गर्दछौ भने उसले पनि मौका लिइहाल्छ । अहिले शक्तिहीन भएको छ । तिमी सबैको अनुभवले के भन्छ ? अहिले मायामा पहिला जस्तो शक्ति छ ? उसमा शक्ति छ वा तिमी शक्तिशाली छौ ? उसले ट्रायल त गर्नेछ किनकि तिमीले नै आह्वान गर्छौ भने उसले मौका किन लिदैन । कमजोर बन्छौ किन ? बाबाको यो प्रश्न छ— मास्टर सर्वशक्तिमान हौ वा होइनौ ? सबै मास्टर सर्वशक्तिमान हौ ? कहिले-कहिले सर्वशक्तिमान हौ वा सदा सर्वशक्तिमान हौ ? के हौ ? सदा शक्तिशाली हौ ? त्यसोभए मायालाई भनिदिऊ कि अब जाऊ ? तिमीले उसलाई नबोलाउनु । बाबा मायालाई भन्नुहुन्छ अब समाप्त गर । तर मायाले बाबालाई भन्छ मलाई आह्वान गर्छन् । त्यसैले बाबाले के गर्ने ? यदि कुनै पनि प्रकारको कमजोरी मनमा, चाहे सम्बन्ध-सम्पर्कमा आउँछ भने सम्भ्रमायालाई आह्वान गर्नु । उसलाई पनि आह्वानको भाइब्रेशन धेरै चाँडो पुग्दछ ।

यो महोत्सव त धेरै राम्ररी मनाइरहेका छौ । उत्साह सदा रहोस् यसैले उत्सव मनाइरहेका छौ । यस वर्ष धेरै उत्सव मनाइरहेका छौ नि हैन ? (यस गुपमा ईश्वरीय सेवाको आदि रत्न भाइहरूको सम्मान समारोह तथा टीचर्स बहिनीहरूको सिल्वर जुबलीको कार्यक्रम राखिएको छ) हरेक गुपमा उत्सव मनाइरहेका छन् भने बाबा सम्भ्रनुहुन्छ कि यो वर्ष उत्सव मनाउनु अर्थात् मायालाई विदाई दिनु । यस्तो होइन कि सुनौलो (गोल्डन) चुन्नी पहिरिएर बस्नु, सुनौलो चुन्नी पहिरिनु अर्थात् गोल्डन एजड (सत्ययुगी) बन्नु । दृश्य त धेरै राम्रो लाग्छ तर सदा गोल्डन स्थितिको चुन्नी वा सल (दोपट्टा) भइराखोस् । यस्तो होइन सल उत्रियो, उत्सव पूरा भयो र जस्तो थियौ उस्तै भयौ । यो उत्साह दिलाउने कार्यक्रम हो । त्यसैले जसले उत्सव मनायौ वा मनाउनका लागि आएका छौ उनीहरू हात उठाऊ । बापदादा खुशी हुनुहुन्छ । खुब मनाऊ तर मनाउनु अर्थात् बन्नु र बनाउनु । उत्सव मनाउने समय आफूले आफैँलाई अन्डरलाइन गर सदा याद र सेवाको उत्साहमा रहनेवाला आत्मा हुँ । बापदादालाई पनि दृश्य राम्रो लाग्छ । त्यसैले यस वर्ष बापदादा मायालाई विदाई दिने वर्ष मनाउन चाहनुहुन्छ । त्यसैले यस्तो उत्सव मनाउँछौ नि हैन ? भोली जुन मनाउनेछौ, यसैगरी मनाउँछौ नि हैन ? सिल्वर जुबली मनाउँछौ होइन ? गोल्डन जुबली होस्, सिल्वर जुबली होस् तर हुन त उत्सव हो नि ! यस्तो नसोच हामी त सिल्वर जुबलीवाला हौं, पहिला गोल्डनवाला बनून् फेरि हामी बन्नेछौं । यस्तो नसोच । र जसले मनाएका छैनन्, उनीहरूले पनि यस्तो नसोच्नु कि जसले उत्सव मनाएका छन् उनीहरूलाई बापदादाले भनिरहनुभएको छ । सबैको लागि भनिरहेको छु । ब्राह्मण जीवनको उत्सव मनाइरहेका छौ नि ! ब्राह्मण त सबै बनिसक्यौ वा ब्राह्मण पनि बनिरहेका छौ ? बनिसक्यौ होइन । त्यसैले ब्राह्मण जन्मको उत्सव मनाउनेवाला आत्मा अर्थात् सदा उत्साहमा रहनु र अरूलाई पनि उत्साहमा ल्याउनु । यो नै ब्राह्मणहरूको कर्तव्य (अकुपेशन) हो । ती ब्राह्मण त मुखले कथा सुनाउँछन्, तिमी ब्राह्मण मुखबाट बोल्छौ भने पनि उत्साह दिलाउनका लागि नै हो । जस्तोसुकै आत्मा होस् तिम्रो विरोधी आत्मा होस्, किनकि हिसाब किताब यहाँ नै चुक्नु हुनु छ । तर जस्तोसुकै आत्मा होस् ब्राह्मणहरूको काम हो उत्साह भरिएको कथा सुनाउनु । उत्साहको कुराहरू सुनाउनु । ऊ रोएको होस्, तिमी तिनलाई उत्साहमा नचाइदेऊ । जब दिलमा कुनै उत्साह हुन्छ भने के हुन्छ ? खुट्टा नाच्न थाल्छन् ।

जस्तो यो कार्यक्रम गर्दछौ नि, तब अन्तिममा के गर्दछौ ? सबै नाच्दछन् होइन । यो त खुट्टाको नाच हो । ब्राह्मण आत्मा मात्र उत्साह दिलाउने र उत्साहमा नरही रहन सक्दैनन् । उत्साह मेटाउनेवाला कुराहरू हुन्छन् र हुनेछ तर बापदादा यस वर्षमा यो नै सबै बच्चाहरूसँग शुभ आश राख्नुहुन्छ कि जे भयो सो भयो, आजसम्म जे जति, कुनै पनि प्रकारका आत्माहरू सम्बन्ध-सम्पर्कमा रहेका छन्, जस्तोसुकै हुन्, चाहे नकारात्मक पनि हुन्, सामना गर्नेवाला हुन्, ब्राह्मण जीवनलाई हल्लाउनेवाला पनि किन नहुन्, तर यस वर्ष नकारात्मक र व्यर्थ दृष्टिकोण समाप्त गर । स्नेह देऊ, शक्ति देऊ । यदि स्नेह दिन सक्दैनौ, शक्ति दिन सक्दैनौ भने हेर्दा, सुन्दा, सम्पर्क आउँदा व्यर्थ र नकारात्मक कुराहरूलाई दिलमा धारण गर्नबाट बच । मन र बुद्धिमा धारण नहोस्, आफूलाई बचाऊ । परिवर्तन गर । नकारात्मक र व्यर्थलाई परिवर्तन गरेर दिलमा समाहित गर । यस्तो दुवै कुराबाट जो जोगिन्छ उसलाई बापदादा र ब्राह्मण परिवारद्वारा अति राम्रो, धेरै ठूलो पुरस्कार मिल्नेछ । अन्य आत्माहरूलाई त पुरस्कार दिनेवाला आत्माहरू हुन्छन् । पुरस्कार मिल्छ नि होइन ? त्यसैले यो परमात्म पुरस्कार हो । आफूलाई बचाऊ, पुरस्कार लेऊ । हिम्मत छ ? अच्छा !

पाण्डवहरू जसले कार्यक्रम मनाए, उनीहरूमा हिम्मत छ ? पुरस्कार लिन्छौ ? सबैले हात उठाए, आजको दिन याद (अन्डरलाईन) राख । आज कुनचाहिँ दिन हो ? (१४ डिसेम्बर) हरेक महिनाको १४ तारिक आफूलाई चेक गर्नु । अच्छा— सिल्वर जुबलीवाला जसले सम्झन्छन् हामी पुरस्कार लिनेछौं, उनीहरूले हात उठाऊ । यसै देखासिकीमा नउठाऊ । लाजको कारणले पनि नउठाऊ । बापदादा मौका दिनुहुन्छ, यदि कसैमा हिम्मत छैन भने नउठाऊ, कुनै हर्जा छैन । बापदादा अभ् सकाश (शक्ति) दिनुहुनेछ, यस्तो कुनै कुरा छैन, यस्तो कोही छ जसले सम्झन्छ अभ् केही हिम्मत चाहिन्छ ? कोही सिल्वर जुबलीवाला शिक्षक यस्तो छ ? ठीक छ यहाँ हात नउठाऊ । लाज लाग्छ भने लेखेर दिनु । जब कार्यक्रम मनाउने हो भने देऊ, सम्झन्छौ हामीलाई थप (एक्स्ट्रा) हिम्मत चाहिन्छ भने उसको लागि विशेष ट्युशन राखिनेछ । जो पढाइमा कमजोर छ भने के गर्छन् ? ट्युशन राख्छन् होइन ? अच्छा । मधुवनवाला हात उठाऊ । उठ । मधुवनवाला मौका राम्रो लिन्छन् । अच्छा— मधुवनवाला पुरस्कार लिन्छौ ? सबैले उठायौ ? ट्युशन चाहिँदैन ? बहादुर छन् । अच्छा— बापदादा हिसाब लिनुहुनेछ । बधाई छ मधुवनवालाहरूलाई ।

बाँकी जुन कुना-कुनाबाट स्नेही, सहयोगी, सम्बन्धमा रहनेवाला नयाँ पुराना बच्चाहरू आएका छन्, उनीहरूलाई विशेष बापदादा एक त आएकोमा बधाई दिनुहुन्छ, अर्को मर्यादामा चल्ने बधाई दिनुहुन्छ । कमसेकम एक वर्ष त नयाँले पनि मर्यादापूर्वक चलेकाछन् तब यहाँ पुगेका छन् । कोही चलाख पनि होलान् तर धेरैजसो मर्यादालाई पालन गर्नेहरू छन् । त्यसैले प्रवृत्तिमा रहँदै मर्यादामा चल्नेहरू, मर्यादा राख्नेवाला आत्माहरूलाई मर्यादाको पनि बधाई छ ।

अच्छा— माताहरूले हिम्मत राखेका छौ कि हामी मायालाई विदाई दिनेछौं ? यदि हो भने एक हातको ताली बजाऊ । अच्छा— प्रवृत्तिवाला पाण्डव हिम्मत छ ? पुरस्कार लिनु छ होइन ? एक हातको ताली बजाऊ । बापदादालाई पनि खुशी हुन्छ, हेर बेहदको हल बेहदको नशा चढ्दछ नि । आरामसँग बस्ने ठाउँ त छ हैन ? अब तिमीलाई भन्छन् कि टाढाबाट देख्न सकिदैन । तर अहिले त फेरि पनि धेरै आरामसँग बसेर सुन्न त सक्छौ, टी. भी. मा पनि देख्न सक्छौ । जब ९ लाख तैयार गर्नेछौ तब के हुन्छ ? फेरि बस्ने ठाउँ मिल्छ ? यसैले जति जो पहिला आए त्यति भाग्यवान हुन् । त्यसैले जसरी अहिले तिमीहरू आफूभन्दा पहिला आउनेहरूको भाग्यको गीत गाउँछौ कि तपाईं धेरै राम्रो हुनुहुन्छ । बापदादा भन्नुहुन्छ कि अहिले जो आएका छन् उनीहरूलाई पनि पछाडि आउनेहरूले भन्नेछन्, तपाईं धेरै भाग्यवान हुनुहुन्छ । वृद्धि त हुनु नै छ नि हैन ? नत्र भने राजधानी कसरी बन्नेछ ?

त्यसैले यो वर्ष विदाई र बधाईको हो र यस वर्षमा विशेष जुन बच्चाहरूले संकल्प गरेका छन्, त्यो प्राक्टिकलमा गर्नेहरूलाई बापदादाको थप (एक्स्ट्रा) मद्दत मिल्नेछ । मात्र दृढ रहने गर । बीच-बीचमा ड्रामाले परीक्षा (पेपर) लिनेछ तर संकल्पमा दृढ रहनु, संकल्प रूपी खुट्टा नहल्लियोस्, अचल रहेमा बापदादालाई थप मद्दतको अनुभूति हुनेछ । मात्र लिन सक्ने शक्ति चाहिन्छ । एक बल, एक भरोसा... जेसुकै होस्, बन्नु नै छ । यो संकल्प रूपी खुट्टा बलियोसँग राख । त्यसैले कुराहरू त आउनेछन् तर यस्तो अनुभव गर्नेछौ जस्तो हवाईजहाजमा बादल तल रहन्छ र स्वयम् बादलभन्दा माथि रहन्छौ । बादल एक मनोरञ्जनको दृश्य बन्न पुग्छ । जतिसुकै कालो बादल जस्तो कुरा होस्, जसमा कुनै समस्याको हल वा समाधान त्यस समयमा नदेखिएता पनि यो दृढ होस् बादल आउँछ जानका लागि । यी बादल छिन्नभिन्न हुनु नै छन्, रहनेवाला छैन । यस्तो उडती कलाको स्थितिमा स्थित भएमा जतिसुकै गहिरो कालो बादल पनि छिन्नभिन्न हुनेछ र तिमी दृढताको बलबाट सफल हुने नै छौ । आत्तिनु छैन, यो कसरी हुन्छ ! राम्रो हुनेछ, किनकि बापदादालाई थाहा छ जति समय नजिक आइरहेको छ नयाँ-नयाँ कुराहरू, संस्कार, हिसाब-किताबको कालो बादल आउनेछन् । यहाँ नै सबै चुक्नु गर्नु छ । कतिपय बच्चाहरू भन्छन् दिनप्रति दिन अभ् भन यस्तो कुराहरू बढ्छन् किन ? जुन बच्चाहरूलाई धर्मराजपुरीमा

कस गर्नु छैन, उनीहरूको संगमको अन्तिम समयमा स्वभाव-संस्कारको सबै हिसाब-किताब यहाँ नै चुक्नु हुनु छ । धर्मराजपुरीमा जानु छैन । तिम्रो सम्मुख यमदूत आउनेछैन । यी कुराहरू नै यमदूत हुन्, जुन यहाँ नै समाप्त हुनु छ, यसैले बिमारी बाहिर निस्केर समाप्त भएको निशानी हो । यस्तो नसोच- समय समीप छ, यो त देखिएको छैन, अझ व्यर्थ संकल्प बढिरहेको छ ! यो चुक्ता हुनको लागि बाहिर निस्किरहेका छन् । उनीहरूको काम हो आउनु र तिम्रो काम हो उड्ती कलाद्वारा, सकाशद्वारा परिवर्तन गर्नु । नडराऊ । कतिपय बच्चाहरूको विशेषता छ कि बाहिरबाट डराएको देखिदैन तर भित्र मन डराउँछ । बाहिरबाट भन्छन् होइन-होइन, केही पनि होइन । यो त हुन्छ नै तर भित्रबाट त्यसको असर हुन्छ । त्यसैले बापदादा पहिले नै सुनाउनुहुन्छ डरलाग्दा कुराहरू आउनेछन् तर तिमी नडराऊनु । आफ्नो शस्त्र नछोडनु । यदि डरायो भने जुन चीज हातमा छ त्यो भर्दछ । त्यसैले जब यदि मनबाट पनि डराउँछौ भने शस्त्र वा शक्तिहरू जुन छन् त्यो भर्न पुग्दछ, विलिन हुन पुग्दछ । यसैले नडराऊ, पहिलादेखि नै थाहा छ । त्रिकालदर्शी बन, निर्भय बन । आपसी ब्राह्मण सम्बन्धमा निर्भय नबन, मायासँग निर्भय बन । सम्बन्धमा त स्नेह र निर्माण हुनुपर्छ । जो जस्तोसुकै होस् तिमी दिलबाट स्नेह देऊ, शुभ भावना देऊ, दया गर । निर्माण बनेर उसलाई अगाडि राख्दै अगाडि बढाऊ । जसलाई भनिन्छ कारण रूपी नकारात्मकतालाई समाधान रूपी सकारात्मक बनाऊ । यो कारण, यो कारण, यो कारण... कारण वा समस्यालाई सकारात्मक समाधान बनाऊ ।

बापदादालाई एउटा कुरामा कहिलेकाहिँ हाँसो उठ्छ । थाहा छ कुन कुरा ? जान्दछौ ? एकतर्फ त च्यालेन्ज (ललकार) गर्छन्- बाबा हामी प्रकृतिजित बन्नेछौ । प्रकृतिलाई पनि परिवर्तन गर्नेछौ, यो भन्छौ नि हैन ? प्रकृतिलाई परिवर्तन गर्नेछौ नि ? यस्तो ललकार गर्नेहरू प्रकृतिलाई परिवर्तन गर्न सक्छन् । तर जब सम्बन्ध-सम्पर्कमा कुनै कुराहरू हुन्छ, त्यसको समाधान गर्न सक्दैनन् । परिवर्तन गर्न सक्दैनन् । हाँसोको कुरा छ - प्रकृति जड हो उसको लागि त च्यालेन्ज छ तर ब्राह्मण आत्माहरूलाई परिवर्तन गर्न, त्यो हुन सक्दैन । अझ फेरि के सोच्छन् ? त्यो हुन सक्दैन, यो हुनु नै छैन । हुन नै सक्दैन, बदलिन नै सक्दैन । त्यसोभए प्रकृतिलाई कसरी बदल्ने ? स्वयम्लाई परिवर्तन गरेर अरूलाई परिवर्तन गर । ठीकै छ ऊ गलत छ, शत प्रतिशत गलत छ । तर तिम्रो प्रतिज्ञा के हो ? बाबासँग के प्रतिज्ञा गरेका छौ ? स्व परिवर्तनबाट विश्व परिवर्तन गर्नेछौ ? यो प्रतिज्ञा छ वा बिर्सियो ? हो त सबै भन्छौ । जस्तोसुकै कुराहरू होस्, कुराहरू परिवर्तन गर्नका लागि ठीकै छ मद्दत लिने गर तर परिवर्तन गर्न नै मुश्किल छ, यो प्रमाणपत्र नदेऊ । कसैले तिमीलाई अधिकार दिएको छ प्रमाणपत्र दिने ? त्यसैले यो सोच्नु कि यो त हुनु नै छैन, यी त ठीक हुने नै छैनन् । कसले तिमीलाई न्यायाधीश बनायो ? यत्तिकै न्यायाधीशको कुर्सीमा बस्छौ ? या त वकिल बन्छौ, धेरै नियम कानून बताउँछौ, बहस गर्छौ, यस्तो होइन यस्तो । यस्तो होइन यस्तो । न वकिल बन्नु छ, न न्यायाधीश । यो अधिकार बापदादाले दिनुभएको छैन, जो निमित्त बनेका छन् उनीहरूको सहयोग लेऊ । ती निमित्त आत्माहरूले पनि बापदादाको सल्लाह बमोजिम गर्छन् । आफ्नो मनमत चलाउँदैनन् ।

त्यसैले यस वर्षमा यी सबै कुराहरू समाप्त गर अर्थात् मनबाट परिवर्तन गर, आफूलाई बचाऊ, माथि पुर्‍याइदेऊ, जिम्मेवारी समाप्त । तिमीबाट परिवर्तन हुँदैन भने निमित्त आत्माहरूसम्म पुर्‍याइदिनु यो तिम्रो जिम्मेवारी हो । फेरि स्वयम् कानून हातमा नलेऊ, तब नै पुरस्कारको पात्र बन्नेछौ । अच्छा ।

चारैतर्फको परमात्म प्यारको सुखमय, आनन्दमय भुलामा भुल्नेवाला भाग्यशाली र अति प्यारा आत्माहरूलाई, सदा दृढ संकल्पद्वारा समाधान स्वरूप श्रेष्ठ आत्माहरूलाई, सदा परमात्म पुरस्कार लिने पात्र हीरो पार्टधारी आत्माहरूलाई, सदा बापदादाको पालनाको रिटर्न दिनेवाला बाबाको दिलतख्तनशीन आत्माहरूलाई बापदादाको पदमगुणा, अरब-खरबभन्दा पनि धेरै यादप्यार एवं नमस्ते । *रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

वरदान:- सदा सर्व प्राप्तिहरूले भरिपूर्ण रहनेवाला हर्षितमुख, हर्षितचित्त भव

जब पनि कुनै देवी वा देवताको मूर्ति बनाउँदा उसमा अनुहार सदा हर्षित देखाउँछन् । त्यसैले तिम्रो यस समयको हर्षितमुख रहेको यादगार चित्रहरूमा पनि देखाउँछन् । हर्षितमुख अर्थात् सदा सर्व प्राप्तिहरूले भरिपूर्ण । जो भरिपूर्ण हुन्छ ऊ नै हर्षित रहन सक्छ । यदि कुनै पनि अप्राप्ति हुन्छ भने हर्षित रहन सक्दैनन् । कसैले जतिसुकै हर्षित रहने कोशिश गरेता पनि बाहिरबाट हाँस्छ दिलबाट होइन । तिमी त दिलबाट मुस्कुराउँछौ किनकि सर्व प्राप्तिहरूले भरिपूर्ण हर्षितचित्त छौ ।

स्लोगन:- सम्मान सहित पास (पास विद अनर) हुनु छ भने हरेक खजानाको जम्माको खाता भरिपूर्ण होस् ।